

Følgende skrivelse har Arbeidernes faglige Landsorganisasjon sendt Reichskommissar:

Da Landsorganisasjonens ledelse ble skiftet ut den 28. september ifjor, ble det meddelt Landsorganisasjonen både av de tyske og norske myndigheter at det ikke ville skje vidre inngrep utover den foretatte utskifting og at fagorganisasjonen ellers ville få utøve sin faglige og økonomiske virksomhet som før.

På dette grunnlaget tok de faglige organisasjoner den foretatte utskifting, et standpunkt som også fikk medlemmenes tilslutning. Utviklingen i de 9 måneder som er gått senere, har imidlertid i stadig sterkere grad skapt den oppfatning hos både medlemmer og tillitsmenn at grunnlaget for denne stillingtagen fra organisasjonens side etterhvert har sviktet.

Mest av alt har lønsspørsmålet stått i forgrunnen i medlemmenes interesse i denne tid. Arbeidet for medlemmenes lønns- og arbeidsvilkår har alltid vært ansett som fagorganisasjonens hovedoppgave her i landet. Den uopphørlige prisstigning og den stadig stigende vareknapphet har med virket at denne oppgave de 9 siste måneder stadig har vært i høyeste grad aktuell.

Bortsett fra mindre tillegg for enkelte grupper, har det imidlertid ikke vært mulig for fagorganisasjonen å oppnå løsning av dette spørsmål som kunne ansees som endog tilnærmedelsesvis holdbar.

Det dyrtidstillegg som arbeidsgiverne gikk med på å betale under forhandlingene i november ifjor, ble nektet godkjent. Nye almindelige dyrtidsforhandlinger er det ikke gitt adgang til å oppta. Vi har ved en rekke anledninger gjort det ærede Reichskommissariat bekjent med hvordan medlemmene og organisasjonen ser på dette spørsmål, og hvor uholdbar den nåværende situasjon er, jfr. sist vårt brev av 7. april d.å. Disse henvendelser har imidlertid dessverre vist seg resultatløse.

Etter det siste års erfaringer ser vi oss nødt til å konstantere at de faglige organisasjoners innflytelse på behandlingen av lønsspørsmålet etter hvert er blitt sjaltet helt ut. Meklingsmyndighetene har fått sitt virkeområde stadig sterkere begrenset og er for nærværende så vidt vi kan skjønne uten enhver reell innflytelse på behandlingen av disse spørsmål, noe som kommer klart til uttrykk i de nye bestemmelser om behandlingen av lønns og arbeidsvilkår som blev sendt ut fra Sosialdepartementet den 10. juni d. å.

Selv en så begrenset sak som betaling av full feriegodtgjørelse til arbeiderne som på grunn av de ekstraordinære forhold har vært henvist til å arbeide en hel del av det forløpne år på innskrenket drift, er tatt ut av partenes hånd, og den ordning som er oppnådd i forhandlinger med Norsk Arbeidsgiverforening, og har ikke kunnet få den fornødne godkjenning.

Under disse omstendigheter blir hovedorganisasjonens arbeide med lønsspørsmålene etter hvert formålsløse; Også når det gjelder de innre organisasjonsspørsmål, har utviklingen siden september gått i en retning, som ikke har kunnet undgå å vekke uro både blandt organisasjonens medlemmer og dens tillitsmenn. Kontrollen med pengedisposisjoner er skjerpet. Den utøves nå også når det gjelder rent interne organisasjonsspørsmål som medlemskontingentens størrelse, og den er anvendt som foranledning til at det utøves kontroll også over organisasjonsmessige vedtak som ikke har noe med organisasjonens økonomi å gjøre, som eksempelvis fastsettes av dagsorden til regulære møter i organisasjonsinstansene, utkast til vedtak på disse møter m. v. Gjennom Reichskommissariatets brev av 2. mai d. å. er det nå meddelt Landsorganisasjonen at alle bestemmelser av tillitsmannshverv og funksjonerstillinger i fagorganisasjonen heretter vil være avhengig av forutgående søknad til Reichskommissariatet. Ansettelsen eller valget skal godkjendes av Reichskommissariatet på forhånd. Vi kan ikke skjønne annet enn at medlemmenes adgang til selv å bestemme over sine organisasjoner med dette skritt har fått et grunnkudd.

Det er gjentatte ganger understreket overfor oss, at fagorganisasjonen både av hensyn til bestående forordninger og i egen interesse strengt skal avholde sig fra enhver innblanding i politiske